

AMU = DAMU + FAMU + HAMU

POSUDEK OPONENTA

písemné vysokoškolské kvalifikační práce

Program: **Doktorský¹**
Obor: **Choreografie¹**
Student: **MgA. LIDOVÁ KLÁRA**
Název práce: **TANEC V ČESKÉM HRANÉM FILMU 1898-1993**
Vedoucí písemné práce: **Prof. GREMLICOVÁ DOROTA, Ph.D**
Oponent písemné práce: **Doc. Mgr. DANIELA STAVĚLOVÁ, CSc.**

Klasifikace

	A	B	C	D	E	F
Volba tématu	X					
Formulace cílů práce	X					
Volba metodiky zpracování		X				
Splnění cílů práce	X					
Obsah práce	X					
Práce s prameny a zdroji informací (citace, odkazy a poznámky)		X				
Struktura a formální úprava práce			X			
Stylistická úroveň textu a přesvědčivost argumentace		X				
Jazyková úroveň textu (gramatika, pravopis)		X				
Aktuálnost a odborný přínos práce	X					

¹ Nehodící se škrtněte nebo vymažte
170613 posudek K. Lidova.doc 1/4

AMU = DAMU + FAMU + HAMU

Text posudku

(vyjádřete se k jednotlivým položkám v tabulce, případně připojte další komentáře k textu)

Klára Lidová zvolila pro svou disertační práci téma, které zatím nebylo tanečním oborem systematicky zpracováno. Originalita tématu spočívá také v tom, že otvírá otázky funkčního využití tance v hraném filmu v dobovém socio-kulturním kontextu. S tímto záměrem byly také autorkou zformulovány cíle práce, která má být zčásti přehledová a z druhé části tematizující specifika jednotlivých filmových žánrů a v nich obsažených tanečních scén. Svůj význam tu mají i početné přílohy prozrazující jména choreografů, kteří se na filmové práci podíleli, avšak jejich tvůrčí podíl nebyl často dostatečně zohledněn.

Výchozím zdrojem práce se stal Národní filmový archiv a jeho fondus 150 mil. metrů filmu, přes 500 tis. fotografií apod. Primárními prameny se tedy staly sbírky NFA zahrnující filmy, fotografie, plakáty, pozůstalosti, fondy institucí, reklamní materiály, titulkové a dialogové listiny, rozhovory a zvukové záznamy. Pro účely disertační práce byl hlavní oporou šestidílný katalog Český hraný film I.-IV., zahrnující snímky z období 1895 – 1993.

Tyto zdroje a možnost jejich sledování v časové ose tak logicky vedly k vymezení první části práce, která si klade za cíl zachytit existenci tance (tanečních scén) v české kinematografii v období 1898 – 1993. V této přehledové studii jsou pak rozlišovány jednotlivé snímky jak podle vzniku filmového díla v časové posloupnosti proměňujících se dobových kontextů, tak z hlediska jejich tvůrců – režisérů. Obě tato hlediska v textu důsledně rozlišovaných samostatnými kapitolami však často kontaminují, a v celkové struktuře textu nepřispívají k plynulé čitelnosti obsahu celého textu. Mnohé informace se zbytečně opakují, text tak někdy ztrácí plynulý tah a průběžné rozvíjení myšlenky. Obsah této části textu tvořícího polovinu celé práce je však velkým přílivem informací: kromě údajů získaných z katalogu NFÚ zahrnuje průběžné komentáře autorky textu. Důležité je také zasazení údajů do kontextu české kinematografie a jejích dobových souvislostí, i když z textu zcela zřetelně nevyplývá o jaké další výkladové zdroje – literaturu se autorka opírala.

Velmi dobře systematizovaná je druhá část práce obsahující kapitoly, které tematizují problematiku tance v české filmové pohádce, vytvářejí obraz folkloru v hraném filmu, poukazují na význam tance v detektivním žánru, dále v žánru sci-fi, hudebních filmů či filmů s tématem tanečního prostředí či taneční profese. I zde se však někdy opakují stejně pojaté informace z první části práce na úkor rozvinutí vlastního myšlenkového obsahu některých kapitol. Za velmi zdařilou považují kapitolu Dva obrazy folkloru v českém hraném filmu, kde autorka rozlišuje využívání folklorní tematiky v ideologicky vyhraněném období kolem poloviny 20. století a způsob kreativního využití symboliky folkloru a jeho synkretičnosti v pozdější filmové tvorbě založené na charakteristice demýtizovaného vesnického prostředí, a to zejména v tvorbě K. Kachyni.

Velkým přínosem práce je také důkladné zamyšlení nad problematikou pohádek v české kinematografii v kapitole České lidové pohádky okem

AMU = DAMU + FAMU + HAMU

choreografa, zohledňující specifičnost této látky v českém kulturním prostředí a v dobových politických souvislostech. Autorka výstižným způsobem charakterizuje toto prostředí a jeho vliv na vznik specifického druhu české filmové pohádky, kde tanec má hlubší význam a svou nezastupitelnou funkci při utváření obrazu jednotlivých postav.

Velmi dobře pojatá je také kapitola Detektivní žánr, ve které se autorka opírá o post strukturální teoretická východiska Jacquese Derridy zohledněná ve studii Miroslava Petříčka Majestát zákona analyzující fenomén detektivek. Text inspirovaný patřičnými teoretickými východisky zdůvodňuje oblibu tohoto žánru v české kinematografii zejména v období normalizace zdůrazněním symbolického významu tance v patřičném společenském kontextu. Tanec je zde znakem pokleslé kultury a svým lascivním pojetím nabízí divákovi jistou sublimaci. Toto období se tak podepsalo, podle autorky textu, na vznik stereotypu ve vnímání tance v jeho dehonestující podobě – jako těžkého údělu a dřiny, nebo jako lascivní zábavy.

Cennou součástí práce jsou také rozsáhlé přílohy obsahující medailony zmiňovaných choreografů a soupis filmů, na nichž se podíleli. Obsahují také soupis filmů, u kterých není jméno choreografa uvedeno a charakteristiky tanečních souborů, které v meziválečném období spolupracovaly s filmovým průmyslem.

Cíle, které si autorka v úvodu své práce stanovila, důsledně splnila a vytvořila přehled o široké škále české filmové tvorby, která obsahuje různé pojaté taneční scény. Dostatečně se jí také podařilo naplnit myšlenku s cílem zachytit různé významotvorné úrovně tance v rozdílných filmových žánrech a v rozdílných kulturních a společenských souvislostech.

Práci by prospělo zřetelnější strukturování do hlavních a vedlejších kapitol v první části práce, stejně tak jako rozlišování hlavních a vedlejších témat, které by zabránilo opakování některých informací v dalších kapitolách a umožnilo dosáhnout větší plynulosti textu. Práce je psaná čtivým, stylisticky obratným jazykem, obsahuje však některé gramatické nedostatky a nepřesnosti spojené s citacemi a odkazy na literaturu.

I přes tyto formální nedostatky, lze práci hodnotit jako vysoce přínosnou, originální volbou tématu, patrné je v ní i velké zaujetí autorky pro tuto problematiku, zdůraznit je třeba také její osobní přínos ve spojení s vlastní zkušeností a praxí na tomto poli. Práce vytváří rozsáhlou a kompaktní pramennou základnu složenou z českého materiálu hraných filmů, se kterým autorka cíleně pracuje, třídí jej, průběžně komentuje, uvádí do souvislostí, tematizuje a otevírá tak možnosti pro jeho další problematizaci a teoretické rozvinutí.

Práci doporučuji k obhajobě.

Otázky k obhajobě

1. Uvedte, prosím alespoň některé výkladové zdroje (literaturu), o které jste se opírala při tvorbě první části práce Tanec v české kinematografii...
2. Jaký je Váš názor na využívání folklorní tematiky v hraném filmu?
3. Co podle Vás způsobuje skutečnost, že autorství choreografie je v hraném filmu často opomíjeno? Jak to souvisí s pojmem pohybová spolupráce, který je užíván častěji?

AMU = DAMU + FAMU + HAMU

- 4.
- 5.
- 6.

Celkové hodnocení

Práci k obhajobě:

Navrhuji hodnocení:

doporučuji / nedoporučuji ¹

A / B / C / D / E / F ¹

A	výborný výkon převyšující daná kritéria
B	nadprůměrný standard s minimem chyb
C	průměrný výkon s přijatelným počtem chyb
D	přijatelný výkon s větším počtem chyb
E	výkon vykazuje minimální naplnění kritérií
F	nepřijatelný výkon

Datum: 13.06.2017

doc. Mgr. Daniela Stavělová, CSc.
JMÉNO a podpis oponenta